

Kvinden i den Røde Trøje

Hvis man har sin gang i Hou Hallen, vil man ret hurtigt få øje på en kvinde i idrætsforeningens klubtrøje. Hun har altid travlt med et eller andet, skal lige tale med en eller anden om et eller andet.

Kvinden er Anna Marie Christensen, som har boet i Hou i hen ved 50 år, og som lige så længe har været noget ved gymnastikken. For det er gymnastikken der er hjertebarneret. Allerede som 4-årig kom Anna med sin mor til gymnastik, senere gik hun selv til gymnastik, kom på gymnastikhøjskole og fik lederuddannelse, blev gift med Kurt, og flyttede til Hou sammen med ham.

Ret hurtigt fik Anna idrættstimer på skolen, og ved siden af oprettede hun 3 børnehold og et damehold, og så var gymnastikudvalget i gang, og der har så hun 'siddet' siden.

Den 11. november 1970 blev Anna valgt som suppleant til HOIF's bestyrelse, som den første kvinde. Da hun var bankuddannet, var det da nærliggende, at hun blev valgt til kasserer, og det har hun så været lige siden. I 1978 modtog Anna Odder Kommunes Idrætslederpris som en påskønnelse for sin indsats.

Idrætsforeningen er vokset sig stor gennem årene, og Anna fortæller glad og gerne om både fortid, nutid og fremtid. Da hallen kom til for snart 25 år siden fik foreningen et gevaldigt løft, der blev bedre forhold for de idrætsgrene, der allerede var i gang, og muligheder for nye tiltag. Fitness-centeret og svømmeklubben har trukket mange nye til, også folk 'udefra'.

Det sværeste er at holde fast i de 15-25-årige, de flytter måske fra byen i forbindelse med uddannelse. Men her kommer der ind imellem forstærkning til holdidrætsgrenene fra det store korps af hjælpere på Egmont Højskolen. Mange Hou-børn flytter dog tilbage, når de selv får børn, og så er de parate til at tage fat igen. Så alt i alt ser hun lyst på fremtiden.

Når Anna taler om foreningens frivillige, får hun julelys i øjnene. Der er ca. 150 mennesker, der lægger et stort arbejde uden at få en

krone for det. Masser af kompetente trænere og instruktører, masser af folk, der hjælper med at ordne det praktiske, nogle unge, der 'står i lære' og får kurser, så de en dag kan overtage. Uden frivillige går det ikke!

Selvom Anna først og fremmest brænder for gymnastikken, så bliver der ikke spillet mange håndboldkampe i hallen, som hun ikke overværer. Som en gammel cirkushest bliver tiltrukket af duften af savsmuld, så bliver Anna tiltrukket af lugten af sved og harpiks og lyden af publikums jubel, når hjemmeholdet scorer. En sand ildsjæl, der har taget HOIF til sit hjerte.

17.12.2015/Karen Rasmussen